

Finansinspektionens direktionens beslut om ställande av systemriskbuffertkrav

På sitt sammanträde den 28 juni 2019 beslutade Finansinspektionens direktion att

- hålla kvar systemriskbuffertkravet i kärnprimärkapital enligt 10 kap. 4 och 6 a § i kreditinstitutslagen i förhållande till det konsoliderade totala riskvägda exponeringsbeloppet i det yttersta finländska moderföretaget i den finansiella företagsgruppen eller för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt följande:
 - Nordeagruppen 3,0 %
 - OP Gruppen 2,0 %
 - Kommunfinans Abp 1,5 %
 - övriga kreditinstitut 1,0 % (Aktia Bank Abp, Danske Hypoteksbank Abp, Evli Bank Abp, Handelsbanken Finans Abp, Oma Sparbank Abp, POP Pankkiliitto osk, S-Banken Ab, Finlands Hypoteksörening, Sparbanksförbundet anl., Ålandsbanken Abp). Beslutet om systemriskbuffert träder i kraft den 1 juli 2020.
- se över beslutet om systemriskbuffert senast under första halvåret 2020.

Beslutsmotivering

Med ledning av den utförda analysen anser Finansinspektionens direktion att de strukturella systemriskerna i det finansiella systemet i Finland är så stora för tillfället att det är motiverat att hålla den systemriskbuffert som den 29 juni 2018 infördes för alla kreditinstitut oförändrad. Kravet ligger således kvar på 1,0 % för övriga kreditinstitut samt på 3,0 % för Nordeagruppen, 2,0 % för OP Gruppen och 1,5 % för Kommunfinans Abp på grund av dess instituts större systemviktighet.

1. Lagstadgade villkor för användning av en systemriskbuffert

Enligt artikel 133 i EU:s kreditinstitutsdirektiv får en medlemsstat införa en systemriskbuffert för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor utöver övriga buffertkrav. Syftet med systemriskbufferten är att förhindra och minska långsiktiga, strukturella systemrisker eller makrotillsynsrisker som inte omfattas av kapitalkravsförordningen och som kan ha allvarliga konsekvenser för det finansiella systemet och den reala ekonomin i en viss medlemsstat.

Enligt 10 kap. 6 a § i den finländska kreditinstitutslagen kan ett systemriskbuffertkrav ställas om

- a) den risk som utgörs av långsiktiga faktorer som är oberoende av konjunkturväxlingar eller faktorer som hotar det finansiella systemet eller den totala ekonomin kräver ett större kapitalbehov,
- b) denna risk hotar eller kan på nationell nivå hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet, och

28.6.2019

FIVA 3/02.08/2019

Offentligt

c) andra makrotillsynsverktyg (med undantag av de verktyg som avses i artiklarna 458 och 459 i EU:s kapitalkravsförordning) inte har varit tillräckliga eller annars lämpliga för att täcka kapitalbehovet.

Enligt kreditinstitutslagen ska systemriskbufferten införas för det yttersta finländska moderbolaget i ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp eller för en sammanslutning av inlåningsbanker.

Kreditinstitutslagen föreskriver om sju riskfaktorer som ska beaktas när ett beslut om systemriskbuffertkrav fattas:

1. kreditinstitutssektorns riskkoncentrationer när det gäller utlåning, upplåning och andra centrala bankfunktioner,
2. inhemska kreditinstituts inbördes kopplingar när det gäller kreditgivning, betalningsförmedling och andra bankfunktioner som är viktiga med tanke på den finansiella stabiliteten,
3. kreditinstitutssektorns kopplingar till utländska banksystem och finansiella system, centrala motparter och andra aktörer på finansmarknaden,
4. kreditinstitutssektorns kopplingar till risker i finansiella system i Europeiska unionens medlemsstater och andra länder,
5. kreditinstitutssektorns storlek och dess koncentration mätt enligt storleken hos kreditinstitutens balansräkningar samt koncentration när det gäller utlåning och mottagande av insättningar från allmänheten,
6. kreditinstitutssektorns betydelse när det gäller förmedling av finansiering till den inhemska privata sektorn,
7. skuldsättningsgraden hos kreditinstitutens största kundgrupper.

Lagen kompletteras av finansministeriets förordning, som fastställer 11 riskindikatorer för mätning av riskfaktorerna enligt lagen.¹

Risker som ligger till grund för tillämpning av en systemriskbuffert

Enligt förordningen kan ett systemriskbuffertkrav på högst 3 % ställas om indikatorerna och en helhetsbedömning visar att den strukturella systemrisk som riktar sig mot inhemska kreditinstitut är större än i andra EU-/euroländer i genomsnitt eller om systemrisken är högre än långtidsmedeltalet på basis av minst tre indikatorer, och på över 3 och högst 5 % om ovannämnda jämförelse leder till en systemrisk som är betydligt högre än genomsnittet eller långtidsmedeltalet för övriga EU-/euroländer.

De strukturella systemriskerna som identifierats i det finansiella systemet i Finland är huvudsakligen oförändrade sedan det föregående beslutet om systemriskbuffert. Nordeas byte av säte till Finland, vilket beaktades i det villkorliga beslutet från juni 2018, genomfördes planenligt. Nordeas byte av säte medförde en betydlig ökning av systemriskerna i banksystemet i Finland både ur ett institutionellt perspektiv och med tanke på de starkare kopplingarna till den nordiska bankmarknaden.

¹Finansministeriets förordning om systemriskbuffertkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (65/2018).

28.6.2019

FIVA 3/02.08/2019

Offentligt

Det finansiella systemet i Finland är i nuläget strukturellt sårbart och de strukturella systemriskerna talar för ett systemriskbuffertkrav. Det är motiverat att beslutet om en systemriskbuffert som speglar strukturella, långsiktiga risker fattas så att principerna om kontinuitet, konsekvens och förutsägbarhet i kraven för att motverka strukturella systemrisker framhävs

De viktigaste grunderna för att ställa ett systemriskbuffertkrav i Finland är:

- Den finländska kreditinstitutssektorn är koncentrerad och mycket stor i förhållande till ekonomins storlek, med starka kopplingar till de finansiella systemen i de övriga nordiska länderna.
- Kreditinstituten har en viktig roll som tillhandahållare av finansiella tjänster.
- Finländska kreditinstitut har gemensamma riskkoncentrationer, framför allt i bostadslån och fordringar på företag i bygg- och fastighetsbranschen.
- Finländska kreditinstitut är beroende av upplåning på finansmarknaden på grund av den stora skillnaden mellan utlåning och inlåning till och från allmänheten (finansiellt underskott).
- Bankernas största låntagarsektorer, framför allt hushållen, är kraftigt skuldsatta.

Den finländska kreditinstitutssektorns kopplingar via interbankinlåning har ökat betydligt i och med Nordeas byte av säte till Finland men ligger alltså nära genomsnittsnivån för EU. Kreditinstitutssektorns riskkoncentrationer i finländska statslånefordringar utgör fortfarande inte någon stor strukturell riskfaktor.

Med stöd av den jämförelse mellan systemriskerna i Finland och övriga EU-länder som bygger på indikatorerna enligt finansministeriets förordning finns det starka grunder för att ställa ett systemriskbuffertkrav på 1–3 %. Den kvantitativa helhetsbedömningen om att de strukturella systemriskerna i den finländska kreditinstitutssektorn ligger över genomsnittet för de övriga EU-länderna motiveras framför allt av att värdet av åtta av de elva indikatorerna enligt förordningen i Finland ligger över medianen av värdena i EU-länderna. Vidare har sju indikatorer i Finland ett högre värde än medeltalet för indikatorerna i de övriga EU-länderna, vilket också stöder helhetsbedömningen.

Helhetsbedömningen av de strukturella systemriskerna i Finland har beaktat att de tillgängliga riskindikatorer enligt den kompletterande förordningen som rapporteras för EU-länderna baserar sig på statistik som bör tolkas med särskild försiktighet vid bedömningen av de strukturella systemriskerna i Finland och andra EU-länder. I finansministeriets förordning, som preciserar grunderna för fastställande av ett systembuffertkrav, framhävs betydelsen av Finansinspektionens helhetsbedömning för beslutet.

Eventuella konsekvenser av riskerna för det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet

De omnämnda systemriskerna hotar eller kan på nationell nivå hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet. På detta tyder framför allt följande synpunkter:

- Eftersom kreditinstitutssektorn har en mycket stor betydelse som tillhandahållare av finansiella tjänster, skulle allvarliga problem i kreditinstituten betydligt försämra finansförmedlingen och därigenom ha mycket negativa konsekvenser för den reala ekonomin.
- Eftersom kreditinstitutssektorn är koncentrerad, skulle även problem i större enskilda kreditinstitut betydligt försämra utbudet av finansiella tjänster och de övriga kreditinstituten skulle bli tvungna att skjuta till mycket kapital eller annan kapacitet för att ersätta uteblivna tjänster.
- Allvarliga störningar som påverkar kreditinstitutssektorns stora riskkoncentrationer (i bostadslån och lån till företag inom bygg- och fastighetsinvesteringsbranschen) skulle direkt eller indirekt kunna äventyra funktionsförmågan i flera kreditinstitut. Hushållens höga skuldsättning ökar betydelsen av riskkoncentrationer i bostadslån.
- Kreditinstitutssektorns beroende av marknadsfinansiering ökar kreditinstitutens exponering för finansiella störningar i problemsituationer.

Bedömning av hur tillräckliga och lämpliga övriga makrotillsynsverktyg är för att täcka kapitalbehovet på grund av riskerna

Ett villkor för användning av en systemriskbuffert enligt kreditinstitutslagen är att andra makrotillsynsverktyg (med undantag av verktygen enligt artiklarna 458 och 459 i EU:s kapitalkravsförordning) inte har varit tillräckliga eller annars lämpliga för att täcka kapitalbehovet. De övriga tillgängliga makrotillsynsverktygen bedöms inte vara tillräckliga eller lämpliga för att säkerställa en tillfredsställande kapitalisering av kreditinstituten och avlägsnar därmed inte behovet att ställa ett systemriskbuffertkrav, vilket motiveras av följande synpunkter:

- Syftet med det kontracykliska buffertkravet är att motverka cykliska systemrisker och konsekvenserna av dem och det lämpar sig således inte för användning mot strukturella systemrisker.
- Buffertkravet för globalt respektive övriga systemviktiga institut ställs enligt särskilda kriterier för enskilda kreditinstitut eller grupper av institut för att motverka sådana institutspecifika systemrisker som dessa medför för det finansiella systemet. Kravet gäller således inte strukturella systemrisker i det finansiella systemet som helhet. Vidare kan buffertkravet för övriga systemviktiga kreditinstitut (s.k. O-SII-krav) för närvarande vara högst 2 %, vilket inte nödvändigtvis är tillräckligt för att täcka de institutspecifika strukturella riskerna i alla kreditinstitut.

- Åtgärder som påverkar riskvikterna för kreditinstitutens lån med säkerhet i fastighet med stöd av artiklarna 124 och 164 i EU:s kapitalkravsförordning skulle rikta sig till kreditinstituten enligt de nuvarande riskvikterna för kreditinstitutens lån med säkerhet i fastighet och deras exponering för dessa lån. Det aktuella verktyget är således inte tillräckligt omfattande med tanke på kreditinstitutens kapitalkrav för att säkerställa en tillfredsställande kapitalisering för att täcka strukturella systemrisker.
- Den maximala belåningsgraden för bostadslån medför inga krav för kreditinstitutens kapitaltäckning eller bruttosoliditet och lämpar sig därför inte för att säkerställa en tillräcklig kapitalisering i kreditinstituten för att täcka strukturella systemrisker.

2. Motiveringar för inriktning och dimensionering av systemriskbufferten

Syftet med systemriskbuffertkravet är i princip att säkerställa att kapitalkraven för kreditinstituten är tillfredsställande för att täcka strukturella systemrisker. I nuläget är det motiverat att kravet ställs för kreditinstitutets totala exponeringar, med beaktande av enskilda kreditinstituts risker i andra EU-länder.

En lika stor systemriskbuffert kan införas för hela kreditinstitutssektorn. Kravet kan också inriktas på sådana kreditinstitut i vilka systemrisker som medför kapitalbehov har identifierats. Kravet kan variera mellan olika delar av sektorn.

Motiveringar till att ett systemriskbuffertkrav på minst 1,0 % ställs för hela kreditinstitutssektorn

Beslutet om att ställa ett systemriskbuffertkrav på 1,0 % för hela kreditinstitutssektorn baserar sig på en vid helhetsprövning. Besluts-motiveringarna är i stort sett desamma som i Finansinspektionens direktionens beslut om systemriskbuffertkrav av den 29 juni 2018. Risken till följd av identifierade strukturella riskfaktorer i det finansiella systemet i Finland hänför sig i regel till kreditinstitutssektorn som helhet. De strukturella riskerna och exponeringen för dem är i stort sett desamma och kopplade till varandra oberoende av kreditinstitutets storlek. För att en sektor som är koncentrerad och har stor betydelse för finansförmedlingen ska kunna fungera också vid störningar, är det viktigt att den är välkapitaliserad i sin helhet.

När beslut om systemriskbuffertens tillämpning fattades togs också hänsyn till att inte bara de tre största kreditinstituten utan också de övriga kreditinstituten har större betydelse för en välfungerande kreditmarknad i Finland än vad en analys av balansräkningen ger vid handen. Enligt statistiken över marknadsandelar på Finlands Banks webbplats har Nordeagruppen, OP Gruppen och Kommunfinans sammanlagt en marknadsandel av utlåningen på drygt 70 % (vid slutet av 2018),

28.6.2019

FIVA 3/02.08/2019

Offentligt

Danske Bank och Svenska Handelsbanken, som delvis driver verksamhet via filialer, en andel på ca 15 % och övriga kreditinstitut tillsammans en andel på något under 15 %. De övriga kreditinstitutens andel av bostadslånen är över 15 %.

Enligt lagen ska buffertkravet vara skäligt och proportionerligt i förhållande till risken. Då buffertkravets storlek övervägs är det motiverat att framhäva hela sektorns exponering för systemrisk.

Det har ansetts motiverat att systemriskbuffertkravet för kreditinstitutssektorn som helhet hålls kvar på samma lägsta möjliga positiva nivå enligt lagstiftningen som tidigare. Detta för att undvika en betydlig begränsning av utlåningen på kort sikt, som skulle utgöra ett hinder för fortsatt ekonomisk tillväxt.

Motiveringar till att ett systemriskbuffertkrav över 1,0 % ställs för vissa särskilt angivna kreditinstitut

Systemriskbufferten kan av grundad anledning ställas på en högre nivå än den allmänna nivån för kreditinstitut som bidrar betydligt mer till uppkomsten av systemrisk än andra kreditinstitut. Den högre nivån bidrar till att förebygga uppkomsten av systemrisk och deras spridning via dessa viktiga kreditinstitut.

Ett högre systemriskbuffertkrav för vissa särskilt angivna kreditinstitut grundar sig på en bred helhetsprövning, som ingående beaktar förutsättningarna för och målen med systemriskbuffertkravet och effekterna av kravet. Kraven kan således inte basera sig på t.ex. en mekanisk tolkning av enskilda indikatorobservationer. För att ett högre systemriskbuffertkrav ska kunna ställas för enskilda kreditinstitut ska de lagstadgade villkoren för dimensionering av kravet vara uppfyllda.

Ett högre systemriskbuffertkrav motiveras huvudsakligen av följande faktorer.

1. Den första faktorn som ska beaktas när en systemriskbuffert fastställs och dimensioneras för enskilda kreditinstitut är *kreditinstitutets bidrag till uppkomsten av strukturella risker i det finansiella systemet i Finland*. Eftersom det inte finns någon entydig indikator som mäter bidraget, är det motiverat att bedöma de enskilda kreditinstitutens bidrag ur olika perspektiv:

a) Ett motiverat perspektiv är att bedöma varje enskilt kreditinstituts bidrag till uppkomsten av strukturella systemrisk på basis av de indikatorer som ligger till grund för de lagstadgade grunderna för att ställa ett systemriskbuffertkrav. En sådan konsekvensanalys antyder att tre kreditinstitut bidrar betydligt mer än övriga kreditinstitut till uppkomsten av strukturella risker enligt de tillämpade indikatorerna (Nordeas bidrag är ca 41 %, OP Gruppens ca 28 % och Kommunfinans ca 9 %, medan bidraget från övriga enskilda kreditinstitut är högst 3 %).

28.6.2019

FIVA 3/02.08/2019

Offentligt

b) Ett annat motiverat perspektiv är att bedöma vilka strukturella systemrisker som kreditinstituten medför för det finansiella systemet och dess funktion mätt enligt de poängsättningsmetoder (s.k. O-SII-poäng) som tillämpas på identifieringen av systemviktiga kreditinstitut enligt lagstiftningen och andra regelverk. O-SII-poängsättningen tyder på ännu större skillnader mellan institutens bidrag till de strukturella riskerna än de ovan nämnda (O-SII-poängen för Nordea ca 69 %, OP Gruppen ca 11 %, Kommunfinans ca 3 %, övriga kreditinstitut under 1 %).

c) Utöver ovan nämnda kvantitativa indikatorer har helhetsbedömningen beträffande systemriskbuffertkravet beaktat kreditinstitutens övriga bidrag till de strukturella riskerna i det finansiella systemet i Finland. Denna bedömning tar hänsyn till bland annat betydelsen av en tillfredsställande kapitalisering för att säkerställa kreditinstitutens verksamhetsförutsättningar (inkl. den riskreducerande effekten av en tillfredsställande kapitalisering). Vidare har hänsyn tagits till behovet att säkerställa de mest betydande kreditinstitutens funktionsförmåga i kris-situationer, där en heltäckande bedömning på basis av statistikuppgifter inte är möjlig.

2. Utöver de strukturella riskerna i det finansiella systemet i Finland har också *kreditinstitutens bidrag till de strukturella riskerna i andra finansiella system beaktats samt kreditinstitutens betydelse för spridningen av risker mellan det finansiella systemet i Finland och de finansiella systemen i andra länder.*

3. I den helhetsprövning som ledde till att systemriskbuffertkravet ställdes på en högre nivå än den allmänna nivån har även principerna om *kontinuitet, konsekvens och förutsägbarhet* beaktats.

Då det gäller kontinuiteten har Finansinspektionens direktions beslut om systemriskbuffert av den 29 juni 2018 beaktats. För att säkerställa kontinuitet och förutsägbarhet är det motiverat att nivån på det systemriskbuffertkrav som ställs för långsiktiga, konjunkturoberoende risker inte ändras utan starka skäl.

Med hänsyn till kontinuiteten i de krav som ställs för att motverka strukturella systemrisker har man i fråga om Nordeagruppen även beaktat kraven för gruppen före dess byte av säte till Finland.

Med tanke på konsekvensen har de systemriskbuffertkrav som ställs i Finland jämförts med motsvarande krav i andra EU-länder. Jämförelsen har gällt framför allt nivån på systemriskbuffertkraven i de andra länderna inom EU:s bankunion samt i övriga Norden.

Fördelarna av bankunionen och framför allt den gemensamma tillsynen och resolutionen har beaktats som en faktor som minskar behovet av en systemriskbuffert för de betydande kreditinstituten. Nivån på systemriskbufferten inom bankunionen är för närvarande högst 3 %, fastän vissa av de kreditinstitut som verkar inom bankunionen är större än Nordea och mer betydande med tanke på den finansiella stabiliteten

28.6.2019

FIVA 3/02.08/2019

Offentligt

inom hela bankunionen. I förhållande till hemstatens ekonomi är Nordea visserligen störst av kreditinstituten i länderna inom bankunionen.

Av de betydande finländska kreditinstituten utövar särskilt Nordeagruppen omfattande bankverksamhet i flera nordiska länder. För att säkerställa lika konkurrensvillkor har därför avseende fästs vid systemriskbuffertkraven eller motsvarande krav (inkl. kraven enligt pelare 2) i de nordiska länder där gruppens verksamhet är betydande (Sverige, Norge, Danmark). I dessa länder är systemriskbuffertkravet och andra motsvarande krav för systemviktiga banker minst 3 %.

Däremot har det inte funnits anledning att beakta storleken av det kontracykliska buffertkravet i olika EU-länder i denna analys. För det första bygger det kontracykliska buffertkravet på cykliska systemrisker till skillnad från systemriskbuffertkravet, som grundar sig på strukturella systemrisker. För det andra bestäms nivån på det kontracykliska buffertkravet inte enligt det land där kreditinstitutet är beläget, utan enligt det land där krediten har beviljats.

3. Konsekvensanalys av systemriskbufferten

Den beräknade effekten av systemriskbuffertkraven på kärnprimärkapitalkravet är 6,2 miljarder euro enligt läget den 31 mars 2019. Systemriskbuffertarna höjer de sammanlagda effektiva kärnprimärkapitalkraven för kreditinstitutssektorn i Finland med ca 1,5 miljarder euro, vilket motsvarar knappt 40 % av sektorns sammanräknade vinst för räkenskapsåret 2018.

4. Andra synpunkter

Inom ramen för bankunionens gemensamma tillsynsmekanism granskar Europeiska centralbanken (ECB) mot bakgrund av den inlämnade underrättelsen att nivån på systemriskbufferten är tillräcklig. ECB har således möjlighet att reagera på det förestående beslutet och att också i ett senare skede ställa systemriskbuffertkravet på en högre nivå än vad den nationella myndigheten beslutat, om nivån anses vara otillräcklig.

I enlighet med 34 § i förvaltningslagen har Finansinspektionen hört de kreditinstitut som beslutet om systemriskbuffert gäller.

I sina yttranden har kreditinstituten ifrågasatt tillämpningen av systemriskbufferten på alla, framför allt små kreditinstitut. Små kreditinstitut tillämpar schablonmetoden för kreditrisk, vilket framhäver systemriskbuffertens inverkan på kapitalet. I yttrandena framhölls också vikten av att de övriga kapitalkraven och fördelarna med bankunionen med tanke på den finansiella stabiliteten beaktas när systemriskbuffertkravet fastställs. Det upplevdes likaså problematiskt att kapitalkraven för olika länder enligt nuvarande regler i vissa fall kan vara överlappande. Det skulle följaktligen vara viktigt att göra en samlad bedömning av samhällsnyttan och kostnaderna för kapitalkraven.

28.6.2019

FIVA 3/02.08/2019

Offentligt

Kreditinstituten betonade också att de s.k. MREL-kraven enligt direktivet om återhämtning och resolution är det buffertkrav som medför de största kostnaderna för kreditinstituten. Institutet anser att Finansinspektionen bör göra en analys av konsekvenserna av institutens ökade kostnader för utlåningen och den reala ekonomin och av de ytterligare konsekvenserna till följd av regelverken för finans- och försäkringsskonglomerat. De nya kapitaltäckningsreglerna CRD5/CRR2 förutsätter omprövning av bufferterna för att undvika att effekten blir oskälig. I sina yttranden uppger kreditinstituten också att de indikatorer som används för att bestämma systemriskbufferten innehåller brister och lämnar rum för tolkingar. Dessutom bad kreditinstituten om mer information om de individuella bidragen till systemrisken och hur dessa räknas om till kapitalkrav.

Målet att utvidga systemriskbufferten till att mer heltäckande gälla kreditinstituten framgår av lagstiftningen. I en europeisk jämförelse är den finländska finansmarknaden koncentrerad, vilket i praktiken innebär starka kopplingar mellan aktörerna. Alla kreditinstitut bidrar till systemrisken på finansmarknaden i förhållande till verksamhetens omfattning. Kapitalkravet till följd av systemriskbufferten bestäms delvis enligt de riskvikter som institutet tillämpar. Kapitalkraven för kreditinstitut som tillämpar internmetoden kan då vara lägre i proportion än kapitalkraven för övriga kreditinstitut. I sina konsekvensanalyser tar Finansinspektionen också hänsyn till nyttan och kostnaderna för kombinerade kapitalkrav och framstegen med bankunionen. Inom internationell bankverksamhet kan det uppstå situationer där kapitalkraven i olika länder gäller samma tillgångsposter, men kapitalkraven har ställts för olika syften.

Direktivet om återhämtning och resolution fastställer den s.k. MREL-kravnivån som kan uppfyllas med konverteringsbara instrument. Kapitalkraven höjer denna nivå och påverkar indirekt kostnaderna för marknadsupplåning. Finansinspektionen gör en analys av konsekvenserna av de ökade kostnaderna för utlåningen och den reala ekonomin och de ytterligare konsekvenserna av regelverken för finans- och försäkringsskonglomerat. När det nya CRD5/CRR2-regelverket träder i kraft utför Finansinspektionen en omprövning av kapitalkraven och ser i samband med detta också över de detaljerade villkoren för tillämpning av systemriskbufferten (inkl. indikatorerna och riskmåten).

Som ett led i samrådsförfarandet erbjöd Finansinspektionen kreditinstituten en möjlighet till bilaterala samtal, där bakgrunden och motiveringarna till besluten förklarades. Finansinspektionen beaktade de erhållna kommentarerna genom att bland annat meddela att det skulle se över beslutet om systembuffertkravet under det första halvåret 2020 och lämna ytterligare upplysningar till de kreditinstitut som bett om det i samband med beslutsfattandet. Finansinspektionen ser över nivån på systemriskbufferten årligen tillsammans med finansministeriet och Finlands Bank i enlighet med kraven i kreditinstitutslagen.

EU-kommissionen, Europeiska systemrisknämnden (ESRB), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och behöriga myndigheter i EES-

länderna har underrättats om beslutet om systemriskbuffert i enlighet med EU:s kreditinstitutsdirektiv.